

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

УПРАВНИ СУД

ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ

Број: П-4 У.9116/13

Дана: 16.10.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби из _____, _____, ради поништаја решења туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, број 07-00-02595/2012-03 од 29.05.2013. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.10.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијају се, као неосновани, захтеви тужиоца за приступ информацијама од јавног значаја, поднети 14.09.2012. године и 04.10.2012. године Филозофском факултету Универзитета у Нишу.

Тужбом, поднетом дана 04.06.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног

права. Навео је да се Филозофском факултету у Нишу обратио захтевом за доставу података о томе када је његова ћерка уписала тај факултет, које године га је завршила, као и да ли је била редовни или ванредни студент, који подаци су му били потребни ради вођења парнице, коју је покренуо пред Основним судом у Зајечару, Судској јединици Сокобања, ради раскида уговора о поклону, због неблагодарности. Даље је навео да тај Суд није затражио наведене информације од Филозофског факултета у Нишу, иако је тужилац то предлагао, због чега се сам обратио Факултету захтевом за доставу тражених података, као и да је, због непоступања по његовом захтеву, поднео жалбу туженом органу. Сматра да је тужени орган оспореним решењем донео незакониту одлуку, јер су тражени подаци од круцијалног значаја за доношење правилне одлуке у покренутој парници, а њихово недостављање би онемогућило тужиоца да брани своје правне интересе, што је противно Уставу и закону. Предлаже да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи као незаконито.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да оспорава тужбене наводе у целости и предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац Филозофском факултету Универзитета у Нишу, дана 14.09.2012. године и 04.10.2012. године поднео захтеве, којима је тражио одређене информације у вези са студирањем његове ћерке на том факултету и то: да ли је и шта студирала, које године је уписала и које године завршила студије, као и да ли је била редовни, ванредни или самофинансирајући студент, по којим захтевима није поступљено, због чега је тужилац поднео жалбу туженом органу. Након што је од Филозофског факултета Универзитета у Нишу прибавио изјашњење поводом жалбе, којим се тај факултет изјаснио да није доставио тражене податке јер се ради о личним подацима који уживају заштиту, тужени орган је оспореним решењем захтеве тужиоца одбио, као неосноване, на

основу одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, број 120/2004... 36/2010), прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Одредбом члана 14. истог Закона, прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи, осим ако је лице на то пристало (тачка 1.), ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши (тачка 2.) или ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3.).

Одредбом члана 3. тачка 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 97/2008...68/2012), прописано је да је податак о личности свака информација која се односи на физичко лице, без обзира на облик у коме је изражена и на носач информације (папир, трака, филм, електронски медиј и сл.), по чијем налогу, у чије име, односно за чији рачун је информација похрањена, датум настанка информације, место похрањивања информације, начин сазнавања информације (непосредно, путем слушања, гледања и сл, односно посредно, путем увида у документ у којем је информација садржана и сл.), или без обзира на друго својство информације (у даљем тексту: податак).

Одредбом члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), прописано је да, ако другостепени орган може решити управну ствар према списима предмета, донеће своје решење, а ако не може, сам ће спровести поступак и својим решењем решити управну ствар. Изузетно, ако другостепени орган нађе да ће поступак брже и економичније спровести првостепени орган,

наложиће да то учини и да му прикупљене податке достави у одређеном року, после чега ће сам решити управну ствар. Такво решење је коначно.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган одлучио када је, правилном применом одредбе члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучујући по жалби тужиоца због недобијања тражених информација од Филозофског факултету Универзитета у Нишу, својим решењем решио ову управну ствар тако што је одбио захтеве тужиоца, правилно закључујући да су подаци о студирању његове ћерке подаци о личности у смислу одредбе члана 3. тачка 1. Закона о заштити података о личности, које се не могу учини доступним јавности као информације од јавног значаја, из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући у виду наведено, правилно тужени орган закључује да доступност информација у вези са подацима о студијама одређеног лица не може бити општег карактера, јер би њихова доступност као информације од јавног значаја могла озбиљно угрозити право на приватност, односно заштиту личних података. Због наведеног, правилно је тужени орган, при чињеници да тужилац није пружио доказе да су испуњени услови за неки од изузетака предвиђених тачком 1. 2. и 3. члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбио захтеве тужиоца, као неосноване, правилном применом одредбе члана 24. став 1. наведеног Закона, којом је прописано да Повереник доноси решење без одлагања, а најдоцније у року од 30 дана од дана предаје жалбе, пошто омогући органу власти да се писмено изјасни, а по потреби и тражиоцу.

Суд је ценио и остале наводе тужбе за које је, са изнетих разлога, нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Суд је овај спор решио без одржавања усмене јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да се у списима предмета налази довољно доказа о чињеницама које су, по оцени Суда, потпуно и правилно утврђене и које је могао

да цени на основу стања списка предмета, без одржавања усмене јавне расправе.

По оцени Суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, па је Суд, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана: 16.10.2014. године, II-4 У.9116/13

Записничар,
Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија,
Деса Симић,с.р.

За тачност отправља
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ